Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCI Ч. 21 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 1-го ЛЮТОГО 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 1, 1985 No. 21. VOL. XCI

УКРАЇНСЬКІ ЧИТАЧІ „ДЕЙЛІ НЮЗ" ПОВИННІ ВІДГУКНУТИСЯ

Джерзі Си્ті, Н. Дж. — Почитний серед українських мешканців Ню Йорку та довкілля щоденник „Дейлі Нюз", який досі в загальному висловлювався про українські справи та українців прихильно, дозволив собі тепер на дві образливі та повні фальшивих і перекручених фактів статті, пера свого співробітника Лярса-Еріка Нелсона.

Перша з них п.н. „Радіо Свобода: оплачуваний податками атисемітизм" з 23-го січня ц.р. закидає програмам того радіо антисемітизм та між іншим дає приклад що українські авдиції того радіо пояснювали нищення жидів українцями в часі Другої світової війни тим, що „багато жидів включилося в ряди большевиків". Більшість з тієї першої статті звернена в першу чергу однак проти самого керівництва „Радіо Свобода", яка тепер діє під надзором колишнього республіканського сенатора з Ню Йорку Джеймса Баклі.

Дж. Баклі негайно зареагував на усі неправдиві закиди і лист його був поміщений в „Дейлі Нюз" з 27-го січня 1985 року. В тому самому числі находиться також відповідь Л. Нелсона, в якій він подає такі нісенітниці, як наприклад, що Сімон Візенталь, який був у Львові і коли його зайняли німці 30-го червня 1941 року, стверджує що з німцями прийшла II Дивізія „Галичина", а нацисти закликали по радіо, щоб українці „не вітали їх квітами, а відрізаними жидівськими головами". Він також пише, що Візенталь робить закиди „Радіо Свобода" немов воно у своїх передачах хвалить ті з'єднання нацистів, які дозволяли українцям мордувати тисячі жидів на вулицях Львова.

Ця стаття вимагає широкої і негайної протиакції українських читачів до редакції „Дейлі Нюз", а зокрема молодших людей, які можуть відповісти в бездоганній англійській мові, подаючи докази підперті історичними даними.

Адреса редакції: Daily News, 220 East, 42d St., New York, N. Y. 10017, tel. (212) 210-2100.

Треба негайно писати у справі Шевченківської марки

Вашінгтон. — У жовтні 1984 року тодішній сенатор Чарлз Персі вніс був пропозицію, щоб поштовий уряд видав марку з відзначенням Тараса Шевченка. На жаль з невідомих причин Громадська дорадча комісія в справі марок відкинула пропозицію сен. Ч. Персі. Він однак не був тим знеохочений і, навпаки закликав українців писати до комісії численні листи і домагатися випущення такої марки.

Як інформують тепер, чергове засідання згаданої комісії для розгляду проєктів нових марок відбудеться в четвер, 28-го лютого ц.р., у Вашінгтоні.

Треба отже негайно писати якнайбільше листів до комісії та вимагати від неї одобрення цієї пропозиції американського політичного діяча. Як звичайно в таких випадках, кількість листів в цій справі і сила реакції громадян може вплинути на рішення у цій справі.

Писати слід на адресу: Citizens Stamp Advisory Committee, Belmont Faries, c/o United State Postal Service, Washington, D.C. 20260.

Помер професор І. Паливода

Сомерсет, Н. Дж. — У середу, 30-го січня 1985 року, тут помер на 99 році життя колишній міністер пошти і телеграфу в уряді УНР, а на поселенні в ЗСА довголітній куратор бібліотеки в Бавнд Бруку, Н. Дж., проф. Іван Симонович Паливода.

Панахида буде відслужена в п'ятницю, 1-го лютого, в похоронному заведенні Конроя, 21 Іст 2-га вулиця в Бавнд Бруку, Н. Дж., о год. 7:30 вечора. Заупокійна Літургія — в суботу, 2-го лютого, о год. 9-ій ранку в церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозванного, а опісля похорон на українському православному цвинтарі в Савт Бавнд Бруку.

Св. п. Іван Паливода залишив невістку Ларису, внуків Андрія та Наталію.

Замість квітів родина просить складати пожертви на музей церкви-пам'ятника св. Андрея в Савт Бавнд Бруку.

В. Кравця призначили на „міністра" закордонних справ УССР

Київ. — Київські газети повідомили, що Президія Верховної Ради Української ССР призначила Володимира Кравця „міністром" закордонних справ УССР.

В. Кравець, народжений в 1930 році, українець, член КПСС, закінчив факультет міжнародних відносин Київського державного університету ім. Т. Шевченка, має вчений ступінь кандидата історичних наук. Як усі партійні апаратчики, після закінчення навчання викладав якийсь час у вищих навчальних закладах, а потім перейшов на працю в апараті ЦК Компартії України. В 1967 році був призначений радником постійного представництва УССР при Об'єднаних Націях. Від 1971 до 1979 року був заступником „міністра" закордонних справ, а від 1979 року постійним представником УССР при ОН.

Очевидно, на Заході дуже мало приділяють уваги так званим „міністерствам" колоніяльних республік СССР, України і Білорусі, та не прислухаються до їхнього голосу на форумі ОН, знаючи, що цей голос, це відгомін, копія голосу кремлівських представників. Ще не було ані одного випадку в історії цієї міжнародної організації, щоб представники УССР і БССР голосували самостійно і незалежно від Москви.

Представники КУК зустрілись з міністром Дж. Мирта

Вінніпег, Ман. (КУК). — В п'ятницю, 7-го грудня 1984 року, тут відбулося засідання представників Централі Комітету Українців Канади та Комітету Сприяння Розвитку Українського Суспільства з міністром багатокультурности, Джеком Мирта. Централю КУК представляли президент Іван Новосад та члени Екзекутиви д-р Петро Кондра і суддя Михайло Барилюк. КСРУС представляли його голова Тарас Прихітко, члени д-р Лев Меловський і Роман Єринюк та екзекутивний директор Мирон Спольський.

Головною темою дискусій були субсидії федерального уряду для манітобського КСРУС. Після представлення д-ром Меловським звідомлення про діяльність комітету та у висліді загальної дискусії про діяльність комітету, міністер Мирта погодився надати субсидію на біжучий рік, що включатиме організаційну працю у зв'язку з провінційною конференцією українців в Манітобі, яка відбудеться на початку березня 1985 року.

В дальшій дискусії міністер Мирта погодився відбути засідання з представниками Централі КУК і КСРУС в західніх провінціях в справі федеральних субсидій на українську громаду в Канаді, на 1985 рік.

Від двох років Централя КУК відбуває річні засідання з представниками федерального відділу багатокультурности, щоб представити вимоги українських організацій щодо субсидій на головні проєкти приготовані цими організаціями. Такі формальні зустрічі доводять до кращого порозуміння між федеральним урядом та зорганізованим украніським суспільством. Централя КУК сподівається що буде мати дуже добрі взаємини з новим міністром.

Влаштовують лещатарські змагання

Ню Йорк. — Карпатський Лещатарський Клюб, що саме в тому році відзначує 60-річчя від часу заснування його на західніх українських землях, влаштовує при співпраці спортового товариства „Сокіл" у Сиракюзах міжкрайові лещатарські змагання за першість УСЦАК в суботу, 2-го березня 1985 р.

Змагання ідуть за мандрівну чашу сл. п. д-ра Мирослава Орловського, яку уфундувала його дружина, та є заплановані в двох конкуренціях: крутобігу і великому крутобігу. В обидвох конкуренціях можуть змагатися чоловіки та жінки-сеніори, юнаки і юначки у віці 14-18 років та хлопці і дівчата у віці 9-14 років. Змагання розпічнуться в суботу о год. 8:30 ранку на лещатарських з'їздах Song Mountain, Tully, N. Y.

Ці лещатарські терени знаходяться на південь від Сиракюз, доїзд до них автовою дорогою ч. 81 до виїзду 14. Біля з'їздів, де відбудуться змагання, знаходиться готель Northway Best Western Inn Hotel, Tully, N. Y. tel.: (315) 451-1511, в якому зарезервовано кімнати для учасників. При замовленні кімнати члени українських спортових клюбів дістають знижку. Зголошення до змагань приймає провідник ланки лещатарства КЛК Юрій Попель, телефонічно або писемно до 23-го лютого з оплатою 15 дол. Адреса його є: 68 Meadow Ave., Franklin Park N.J. 08823, tel.: (201) 297-0786.

Якщо буде досить охочих, плянується винайміти автобус з Ню Йорку, що від'їхав би в п'ятницю, 1-го березня о год. 7-ій вечора з-під Пластового Дому, при 144 Друга авеню.

В суботу, на закінчення змагань, відбудеться святочна вечеря і роздача нагород в приміщеннях готелю.

РІЗДВЯНИЙ КОНЦЕРТ УЧНІВ

Ірвінгтон, Н. Дж. — Український Музичний Інститут в Нюарку-Ірвінгтоні влаштовує в п'ятницю, 1-го лютого ц.р., о год. 7-ій вечора Різдвяний концерт учнів кляс Д. Каранович, Т. Богданської і М. Мацькевич. Концерт відбудеться в залі Українського Народного Дому, при 140 Проспект авеню.

ДЖ. КИРКПАТРИК ВІДХОДИТЬ У ПРИВАТНЕ ЖИТТЯ



Джін Киркпатрик

Вашінгтон. — Амбасадор З'єднаних Стейтів Америки до Об'єднаних Націй Джін Киркпатрик, після ще одної зустрічі з президентом Роналдом Реґеном в середу, 30-го січня ц.р., заявила кореспондентам, що вона покидає свій пост в ОН і відходить у правитне життя, а зглядно на позицію професора політичних наук в Джорджтавнському університеті.

На запитання кореспондентів Киркпатрик відповіла, що вона не є розчарована розмовою з Президентом і тією обставиною, що він не зміг приготовити для неї відповідного посту в Уряді. Вона відмовилась також відповідати на запитання чи Р. Реґен пропонував їй якийсь інший пост у своїй Адміністрації в другій каденції. „Тепер я прийшла до висновку, що служитиму корисно президентові Р. Реґенові і тим ідеям, які ми обидвоє поділяємо від якогось часу, якщо я піду у приватне життя, викладатиму на університеті і писатиму спогади", — заявила Дж Киркпатрик зацікавлених кореспондентам, які у великому числі зібрались були у Білому Домі знаючи, що така розмова між нею і Президентом має відбутися в цьому дні.

Реченець відходу Дж. Киркпатрик з посту амбасадора ЗСА до ОН кінчиться 1-го березня ц.р., або скоріше, якщо Президент назначить на цей пост іншу особу. Поінформовані особи в Білому Домі кажуть, що найбільші вигляди на цей пост має Вернон Волтерс, емеритований генерал і колишній заступник директора Сі-Ай-Ей. Формальна номінація повинна наступити на протязі кількох чергових днів. В. Волтерс служив від 1981 року в Державному департаменті на пості амбасадора для спеціяльних доручень і від того часу виконував так звану „тиху" дипломатичну службу, дуже часто заступаючи самого державного секретаря.

Немає сумніву, — кажуть політичні спостерігачі, — що консервативні кола в обидвох палатах Конґресу і поза ним, не задоволені відходом Кикрпатрик, не зважаючи на те, що вона формально все ще залишалася зареєстрованим демократом. Консерватисти хотіли бачити її на високому урядовому пості, але сама амбасадорка заявила, що вона не зацікавлена підрядним постом в Державному департаменті, бо тоді її не було чого резиґнувати з посту амбасадора в ОН, дуже, до речі, престижевого і важного становища.

У СВІТІ

ОФІЦІЙНІ РЕЧНИКИ японського уряду повідомили, що Совєтський Союз систематично збільшує число своєї повітряної фльоти у В'єтнамі і тим самим він не тільки зміцнює свою військову силу на Пацифіку але загрожує тією силою сусіднім з В'єтнамом державам. Крім того совєтське командування морської фльоти збільшує також свою морську фльоту. Як відомо, головною базою совєтської морської фльоти на Пацифіку є Владивосток. Збільшенням совєтської повітряної і морської фльоти незадоволена також Китайська Народна Республіка.

АВСТРІЙСЬКИЙ МІНІСТЕР оборони Фрідгельм Фрішеншляґер публічно вибачився перед австрійським народом і своїми колеґами в уряді за те, що він, без порозуміння з канцлером Фредом Сіновацом, брав участь у зустрічі-привітанні колишнього командувача есесівських частин в Італії, які допустились численних злочинів над цивільним населенням. Як відомо, Вальтера Редера, засудженого італійським повоєнним судом в 1945 році на доживотню тюрму за доконані під час війни злочини, звільнено з ув'язнення зі здоровельних причин.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН прийняв запрошення від урядів Західньої Німеччини і Еспанії й плянує відвідати ці країни в травні ц.р., після закінчення нарад голів сімох індустріяльних держав. Заступник пресового секретаря Білого Дому Леррі Спікс заявив, що Президент плянує відвідати також Портуґалію в тому ж часі, а також Австрію і Юґославію, якщо не зайдуть якісь зміни у світі, які вимагали б присутности президента Р. Реґена у Вашінґтоні.

МІНІСТЕР ОБОРОНИ в ізраїльському уряді Їцак Рабін, після зустрічі з президентом Роналдом Реґеном, державним секретарем Джорджом Шулцом і секретарем Департаменту оборони Каспаром Вайнберґером заявив кореспондентам, що він надіється на збільшення військової допомоги ЗСА для Ізраїля в цьому році на приблизно 400 мільйонів долярів. В загальному військова допомога для Ізраїля становитиме 1,8 більйона долярів у фіскальному 1985-86 році.

ҐЕЛЬСІНКСЬКІ РЕЧНИКИ повідомили, що їм вдалося віднайти частини з розбитої совєтської ракети, яка, перелетівши територію Норвеґії, впала і розбилася на території Фінляндії. Фінляндське військо герметично замкнуло місцевості, у яких знайдено частини ракети і повідомило про „знахідку" Москву. З Москви до Фінляндії виїхали спеціялісти, які спільно з фінляндцями будуть шукати за рештою ракети. Москва свого часу перепросила формально Норвеґію і Фінляндію за цей випадок.

БРИТАНСЬКИЙ УРЯД зацікавлений у співпраці з Крайовою адміністрацією для міжпростірних полетів ЗСА і буде старатися схилити до такої співпраці інші европейські країни. Для цього трапилася добра нагода, бо в кінці цього тижня в Римі відбудеться нарада представників ЕСА, европейської аґенції міжпростірних полетів, на якій будуть обмірковуватись справи тіснішої співпраці і запрошення президента Роналдар Реґена до спільних полетів в майбутньому

ПАПА ІВАН ПАВЛО II продовжує свої успішні відвідини в країнах Південної Америки і під час кожного свого виступу перед масами вірних він стає в обороні бідних і покривджених та домагається поширення соціяльної справедливости у цілому світі. Папа дав до зрозуміння, що він в тому випадку говорить не тільки про бідних у Венесуелі, чи в Перу, але у цілому світі, зокрема в Латинській Америці і країнах Третього світу.

ВИМАГАЮТЬ ГОСТРИХ КАР ДЛЯ ВБИВНИКІВ

Торунь, Польща. — Суд над вбивцями священика Єжи Попєлюшка, який триває вже більше місяця, наближається до кінця.

У вівторок, 29-го січня ц.р., прокуратор Лєшек Петрасіньскі, виступаючи на суді вбивць, сказав: „Цей злочин представляв собою безпрецедентний акт політичної провокації. Підсудні свідомо розраховували позбавити священика життя. Вони плянували це з самого початку. Я вимагаю засудити Ґжеґожа Пйотровского до смертної кари, а Лєшека Пенкалю, Вальдемара Хмєлєвского і Адама Петрушку — до тюремного ув'язнення на 25 років кожного".

Обґрунтовуючи цю вимогу щодо А. Петрушки, прокуратор підкреслив, що він був прямим співучасником злочину, знав про плян вбивства священика і заохочував інших підсудних до злочину. Щодо Пйотровского, то, будучи керівником групи виконавців цього пляну, він наперед приготовив в міліційському авті, яке повинно було бути використане при викраденні священика, такі предмети, як наручники, шнурок, шмати для кляпи і мішки з камінням, один з яких потім був використаний як вантаж, коли тіло священика вбивці кинули у водозбірник.

В той же час у них в авті не було жадних засобів першої допомоги, які могли б спасти життя безпощадно катованому, зв'язаному і напівзадушеному священикові, — підкреслив прокуратор. Ці люди зробили все, що було в їх силах, щоб священик вмер. Попасти на слід вбивць допомогла та непередбачена для них обставина, що шоферові священика В. Хростовскому вдалося викинутися в повному русі з авта викрадачів і дати знати владі про скоєний злочин".

Але прокуратор здивував відтак присутніх на суді, коли він гостро скритикував о. Попєлюшка за його „екстренні протидержавні погляди" як також Католицьку Церкву в Польщі, яка не зуміла „заткати рота" о. Попєлюшкові і йому подібним священикам. Він сказав, що мотиви вбивників і їх жертви були однакові — підважити довір'я народу до уряду.

Негритянські організації Ню Йорку вимагають високої кари для Б. Ґеца

Ню Йорк. — Негритянські організації, політичні та релігійні, міста Ню Йорку є глибоко обурені тим, що суд не обвинувачує Бернгарда Ґеца за постріли до чотирьох молодих негрів, які напали на нього у підземці в грудні минулого року.

Після двогодинної розмови негритянських провідників з генеральним стейтовим прокуратором, він запевнив, що в наступному тижні винесе остаточне рішення в цій справі. Негритянські провідники у заяві для преси ствердили, що цей випадок показує які протинегритянські настрої є в місті Ню Йорк і що теперішня ситуація нагадує їм 1960-ті роки та боротьбу за громадські права у південних стейтах ЗСА.

Рівночасно інформують, що Вілліям Канстлер, відомий оборонець громадських прав, і організації для оборони прав забезпечених конституцією задумує скаржити Б. Ґеца в імені матері найбільш пошкодженого негритянського хлопця на 50 мільйонів долярів.

У вівторок, 29-го січня з їхніх кіл вийшла вістка, що цей хлопець, який як відомо є спаралізований потребує негайно ще одної операції і що стан його здоров'я є дуже критичний. Цю вістку однак лікарі пораненого і лікарня, в якій він перебуває здементували.

В АМЕРИЦІ

АҐЕНТСТВО ДЛЯ провірки харчування і ліків дало дозвіл для продажу ліку, який допомагає хворим, які мають герпес, що передається через сексуальні зносини. Досі для лікування цієї недуги, яка набрала в ЗСА характер пошести, вживали лише в лікарнях відповідних застриків і мастей. Тепер лік у формі пілюль дозволяє лікуватися вдома.

В КЛІВЛЕНДІ ЗАКІНЧИВ життя самогубством Фредерік Голлідей, перший муринський головний керівник публічних шкіл в тому місті. Хоча ситуація в публічних школах Клівленду поліпшилася в останньому часі, Ф. Голлідей мав ворогів, зокрема серед своїх муринських співробітників, які не хотіли згодитися на продовження йому контракту на цьому пості. У своєму прощальному листі Ф. Голлідей заявив, що хоче усунутися від дрібничкової і расової політики цього міста.

ОРҐАНІЗАЦІЯ НАУКОВЦІВ з Близького Сходу звернулася до жидівської Ліґи проти знеславлювання із вимогою подати до публічного відома листу тих американських науковців, які, як це вони уважають, замасковують свій антисемітизм та є прихильниками арабів. Листа таких американських науковців була вислана до цілого ряду жидівських провідників у наукових осередках із зазначенням що той лист є секретним.

РОНАЛД БЛЕКВУД був першим негром, якого обрали мейором містечка Монт Вернон, стейт Ню Йорк у спеціяльних виборах, що відбулися 25-го січня ц.р., тому, що діючий мейор помер в жовтні. Р. Блеквуд, демократ, виграв більшістю 1,087 голосів, перемігши Дж. Бранка, демократа, який кандидував із республіканської листи. Р. Блеквуд вже довго старався про цей пост і виконував обов'язки мейора міста у 1976 році, коли діючий мейор нагло помер.

ВІДВІДИНИ негритянських представників у Президента і нова хвиля боротьби на тему дискримінації в Уряді Р. Реґена примусили комісію для горожанських прав здати звіт із своєї праці Президентові. Представники комісії заявили, що закиди і дані, які дають негритянські організації про дискримінацію муринів на публічних постах, є „мертвими", і що дискримінація не є єдиною причиною для браку можливості праці.

ПРЕЗИДЕНТ Р. РЕҐЕН запевнив, що він не хоче тепер пропонувати законодатним тілам взагалі зліквідувати департамент для виховання і науки хоч і задумує зменшити урядові фонди на ту ціль. Президент звернувся до Вілліяма Бенетта, який є його кандидатом на пост керівника того департаменту, щоб той представив йому можливості поліпшення в американській системі навчання.

Старші пластуни в Ню Йорку оживлюють свою діяльність



Учасники Надзвичайних загальних зборів старшого пластунства в Ню Йорку. (Фото: пл. сен. Володимир Корнага)

Ню Йорк. — Після довшого часу неактивности Осередку Праці старшого пластунства при Пластовій Станиці в Ню Йорку, в п'ятницю, 25-го січня ц.р. відбулися Надзвичайні загальні збори, які зібрали більше число активістів, що їм лежить на серці зорганізування і спільна праця старшого пластунства в Ню Йорку.

Після слова станичної пл. сен. Ольги Кузьмович, яка представила існуючу ситуацію, збори під проводом ст. пл. Олега Данилюка і ст. пл. Олі Стасюк та ними підготовані, пройшли незвичайно продуктивно. Учасники дискутували живо і, поділившися на дві дискусійні лави, висунули аж 31 пропозицію, в який спосіб законктивізувати старше пластунство.

Серед пропозицій були такі як включення в громадське і студентське українське життя, більша наполеглива праця в Пластовій Станиці, контакт з сусідніми пластовими станицями, товариські та спортові імпрези тощо.

Присутні обрали новий провід Осередку Праці УПС, який очолив ст. пл. Олег Данилюк, ст. пл. Ольга Стасюк є його заступником, ст. пл. Таня Оберишин секретарем, ст. пл. Андрій Данилюк координатором неоформлених членів, а ст. пл. Роксана Хемич та Люба Вижницька — членами управи.

Заплановано діяльність на найближчі місяці, про яку будуть повідомлення в Пластовому Домі та поштовою дорогою до поодиноких членів.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ганебні фальші про Дивізію

У популярному дуже поширеному нюйоркському щоденнику „Дейлі Нюз" появилася у числі з 23-го січня ц.р. стаття одного з його постійних колюмністів Лярса-Еріка Нелсона п. з. „Радіо Свобода": антисемітизм за гроші податників". Стаття натаврувала радіовисильню „Свобода" за її здогадні антисемітські і реакційно-цареславлені передачі в Совєтський Союз. Президент тієї радіовисильні, колишній нюйоркський сенатор Джеймс Баклі, надіслав із Мюнхену листа до редакції названого часопису, в якому заявив, що „трудно уявити більш злобний наклеп, як стаття з 23-го січня" і спростував обидва згадані вище закиди. Він признав, що за час двох останніх років, коли він став президентом цієї радіовисильні, була тільки одна 10-тихвилинна радіопередача, якої не треба було передати з уваги саме на можливість викликання підозри, що вона антисемітська, дарма що такої тенденції і в цій радіопередачі не було. „Так, ми робимо помилки", — писав Баклі, але додав, що сувора самоцензура, яку переводиться при вирішуванні радіопередач, не дозволила б передати щось таке легкодушне, як ота стаття.

„Дейлі Нюз" помістив листа Вілліяма Баклі, а відтак в числі з неділі, 27-го січня другу статтю Лярса-Еріка Нелсона, тим разом у ще напасливішому тоні, при чому зачеплено й українців. Уже в першій статті Лярса-Еріка Нелсона названий автор покликується на якогось „урядовця з Вашінґтону", який обурювався, що „в українському відділі (радіовисильні „Свобода") говориться українцям про їх право до самостійности, що „сердить російських націоналістів". Виходить, логічно, що Нелсон і його вашінґтонський інформатор воліли би, щоб радіовисильня „Свобода" мовчала про державницькі права поярмленої большевиками України й українців, щоб тільки не сердити „російських націоналістів". Росіянам, видно, вільно мати націоналістів, але українцям не вільно.

У другій статті того коментатора „Дейлі Нюз" є куди гірший напад на українців і куди більше безглуздий. Цим разом Лярс-Ерік Нелсон покликається на відомого голову розвідчої жидівської централі у Відні, Сімона Візенталя. „Радіо Свобода" (читаємо там) подає, як твердить ловець за нацистськими злочинцями Сімон Візенталь, „позитивну оцінку" нацистської дивізії СС „Галичини", заповненими численними українцями. Візенталь був у Львові, коли відділ „Галичини" увійшов туди 30-го червня 1941 року. Нацистське радіо закликало мешканців Львова: „Не вітайте нас квітами, але відрубаними головами жидів". Візенталь скаржився, що вона (радіовисильня) прославляла нацистський загін, який дозволив українцям замордувати тисячі жидів на вулицях Львова..."

Дійсно, трудно уявити собі більш безсоромного і ганебного фальшування історії і більш образливого наклепу на адресу українців. Найважливіше, що в червні 1941 року взагалі ще не існувала українська Дивізія „Галичина". Перше проголошення про дозвіл формувати ту Дивізію з українських добровільців було 28-го квітня 1943 року. Ніякого відділу Дивізії взагалі ніколи не було у Львові, бо її вишкіл відбувався у Нойгамері, а коли з вишколу вислано Дивізію на протисовєтський фронт, то її везли шляхом, що виминув Львів і підвіз Дивізію під Броди, де відбулася трагічна битва 17-22-го липня 1944 року, в якій полягло коло 7,000 її вояків. Вони полягли — не в обороні гітлерівської Німеччини, а у боротьбі проти Московщини, з іменем України на устах. І ніхто з українців не вбив на вулицях Львова ні одного жида. Автор цих статтей в нюйоркському щоденнику нічогісінько не знає з історії України. Він не знає, що ініціятива створення українського леґіону під час Другої світової війни вийшла від українців, які у своїх стараннях дістали на це дозвіл від німецького командування виразно застерегли, що Дивізія може боротися тільки на східньому фронті. Вона була подумана, як зав'язок української армії, і цей задум не вдався, скінчився катастрофою, але Дивізія була і є українською цінністю. Її український антибольшевицький характер визнав уряд Британії, який перевіз рештки Дивізії з полону в Ріміні, Італія, до Англії, і колишніх членів Української Дивізії очистив від закиду нацизму американський Верховний Суд (Справа Мирослава Прончака, якого боронив адвокат Михайло Пізнак). За Другої світової війни існував ще український леґіон „Соловейко" (Нахтіґаль), але він теж ніколи не стаціонував у Львові і був швидко німцями розформований за відмову присягати на „фюрера".

Вигадати байку про „відрубані голови жидів" — треба мати не абияку фантазію. Те саме — так пофальшувати історію в ім'я — навіть невідомо чого. Чи в ім'я величі совєтської тюрми народів?! Ні, бо „Дейлі Нюз" є антисовєтською і антикомуністичною, доброю, радше консервативною газетою, яка рекомендувала Роналда Реґена, як кандидата на президента Америки. Тим прикріше, що у такій добрій газеті появилася така погань її постійного колюмніста. Слід сподіватися, що українці Ню Йорку і околиць оборонять листами до редакції добре ім'я українства.

Михайло Кучер

ПРО ДІТЕЙ І АЛЬКОГОЛІЗМ У ПОЛЬЩІ

Польський інститут суспільного господарства виявив цікаву справу — скільки коштує утримання малих дітей у польському соціялістичному суспільстві. Газета „Господарське життя" повідомляє, що місячне утримання дитини коштує 3,080 золотих. Біля 70 відсотків батьків видають менше.

Кошти утримання немовлят різні в залежності від кількости дітей в родині. Родина з одною дитиною витрачає 3,180 золотих, з двома дітьми 3,040 золотих, з трьома — 3,030 золотих. Багатодітним батькам утримати четверо дітей коштує 2,500 золотих.

Матері, яким відомі поради Інституту матері й дитини як кормити й доглядати дитину витрачали більш від тих, яким такі поради невідомі. Польща має велику кількість самотних матерів. Вони витрачають на дитину 45 відсотків своїх прибутків. Найбільші суми йдуть на харчування і одяг. Працюючі матері витрачають на їжу і одяг дитини 84 відсотки загального прожитку.

Біля 10 відсотків заробітку матері, яка працює, йде на заплату догляду за дитиною. Не кожна родина чи самітня мати може собі дозволити найняти догляд за дитиною. Це роблять ті, які заробляють найбільше. Тоді догляд за дитиною коштує від шести до дев'яти тисяч золотих.

У порівнянні з 1979 роком кошти на утримання дитини дуже побільшилися, хоч офіційна преса це заперечує.

Утримання дитини в народній Польщі коштує дорого, а скільки громадянин витрачає на горілку? Є в Польщі страшне прислів'я — „Ще не вмерла Росія, поки ми п'ємо". Польська пропаґанда не рахується з реальністю життя, яка її заперечує на кожному кроці, ані не рахується з інтеліґентністю „споживача" такої пропаґанди. Уряд Ярузельського, наприклад, твердить, що громадянам соціялістичної народної Польщі живеться все краще, тільки що вони з невідомих причин того поліпшення не помічають. До абсурдних закидів урядової пропаґанди належить обвинувачення, що поляки не шанують своєї держави. Не навчились у своїй державі ані жити, ані працювати. На звичайній мові це означає, що за сорок років поляки не призвичаїлися до неволі і не хочуть на неї погодитись. Режим бачить в полякові забагато анархії, непослуху державі і спротиву. Поляк навіть уважає своїм обов'язком бути в опозиції до влади. Це дуже неґативно впливає на державу. Люди погано працюють, держава має малі прибутки, але поляки від держави вимагають все більше. Варстати на фабриках стоять. Робітник пішов „на пиво", або по кутках займається „шептаною політикою і пропаґандою", звичайно антидержавною.

Робітник не журиться підвищенням своєї кваліфікації і при нагоді цинічно (чому цинічно?) каже: ніяк не можу порадити. Таким мене створив Бог. Не можу йти проти Його волі. Інакше кажучи, таким мене зробила партія. Уряд Ярузельського у всіх своїх клопотах обвинувачує „Солідарність", яку зрештою зліквідовано і ЗСА. Але робітник каже: уряд робить вигляд, що платить. Я роблю вигляд, що працюю. Те саме спостерігається і в СССР: де б не працювати, аби не працювати.

Проурядова професійна організація має 3.7 мільйона членів. „Солідарність" мала десять мільйонів. Решта робітників іґнорує проурядову професійну організацію, а це катастрофа для режиму.

Деякі закордонні спостерігачі польського життя кажуть, що поляки це — нарід, але ще не має суспільства. Нарід вірний своїм символам і білочервоному прапорові, але не витворив суспільства, здібного до співпраці і до раціонального компромісу у трудних питаннях. Емоції окремих груп домінують над розумом.

Ця опінія дуже контроверсійна і її висловив кореспондент „Christian Science Monitor". Одначе закордонний кореспондент не сказав, що він розуміє під „раціональним компромісом".

У поневоленій і бідній Польщі все таки не бракує гумору. Поляк потрапить кепкувати над самим собою: „Ще Росія не згинула поки ми п'ємо". Мається тут на увазі алькоголізм і всі його наслідки для суспільства. Алькоголізм у Польщі вважають першим етапом до совєтизації народу. Звичай впитися до безтями, — кажуть поляки, — прийшов зі Сходу. 1936 року поляк уживав два з половиною літри горілки на рік. 1980 року вживав 12 літрів.

П'яне суспільство, яке прийняло совєтський спосіб пити до безтями, не має можливости успішно боротися із совєтським комунізмом. Алькоголізм — загроза для польського народу подвійна — біологічна і духова. Режим вирахував, що кожен п'ятнадцятий поляк алькоголік. Мільйони дітей — батьків алькоголіків йдуть у життя хворими.

За німецької окупаці Польщі Ганс Франк казав: п'ять літрів горілки на кожного поляка вистачить для етнічного заломання народу. Продаж алькоголю у Польщі йде на купівлю горілки.

У боротьбу з алькоголізмом у Польщі включилася Церква і підземна „Солідарність". Тисячі людей у костьолах присягають прилюдно не купувати горілки.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ОБ'ЄДНАННЯ КЛЮБІВ СЕНЬЙОРІВ ОНТАРІО ВІТАЄ „ВЕСЕЛКУ"

З нагоди 30-річчя появи „Веселки" редакція „Свободи" отримала за підписом голови Об'єднання Клюбів Сеньйорів Онтаріо, Канада, інж. Василя Вацика такого привітального листа:

У славний 30-ий рік видання журналу „Веселка", найкращого приятеля дітей і молоді, і ми, організовані в Сеньйорських Клюбах Торонто й Онтаріо дідусі й бабусі вносимо щирий привіт редакції „Веселки", всім її співробітникам-письменникам і ілюстраторам, зокремо висловлюємо щиру подяку Українському Народному Союзові за матеріяльну підтримку в видаванні журналу.

Закликаємо батьків і приятелів молоді, щоб і надалі підтримували та поширювали це видання на користь українського молодого покоління, бо без рідного слова пропаде й рідна душа.

З тієї нагоди за кожний рік існування „Веселки" складаю один доляр і посилаю чек на 30 дол. на однорічну передплату журналу дітям незаможних батьків у Бразилії.

Висловлюємо теж щиру подяку М. Маморському за знамениту статтю „Тяжка спадщина", поміщену у „Свободі" (ч 216 з 10-го листопада 1984 року). Цю статтю гаряче дораджуємо прочитати всім батькам і виховникам.

На Многі Літа славній „Веселці" від зорганізованих Сеньйорів провінції Онтаріо, Канада!

СТАТТЯ ПРОФ. ІВАНА ОЛЕКСИШИНА

Надзвичайно приємно було мені прочитати у „Свободі" ч. 12, з п'ятниці 18-го січня 1985 року, в статті проф. Івана Олексишина „Організація українських армій і їх похід на Київ", про оборону Ланцюгового моста на Дніпрі. Командантом залоги, про яку пише проф. Олексишин і яка боронила цей міст дня 31-го серпня 1919 року, був мій батько д-р медицини Іван Подюк. Тоді був він старшиною Української Галицької Армії, 2-ої Коломийської бригади, яка обороняла Ланцюговий міст на Дніпрі перед генералом Бредовим і його білоґвардійцями, і не дала їм увійти до Києва.

Мій покійний батько з гордістю згадував про цю оборону і про свою зустріч зі самим генералом Бредовим. Він написав про це під наголовком „На цьому мості стояли ми" і це є в цілості поміщене в п'ятому томі „Історія Української Галицької Армії", яку видав покійний Дмитро Микитюк.

Д-р Галина Подюк - Клюфас
Сиракюзи, Н.Й.

ЩЕ ОДНО СПРОСТУВАННЯ ПРОФ. І. П. ГІМКИ

Крім спростування в „Ню Йорк Таймсі", про що писала „Свобода" в середу, 9-го січня, на першій сторінці, проф. Іван Павло Гімка з Альбертійського університету в Едмонтоні, Канада, подав теж спростування на велику статтю проф. Іствана Діка про німецькі провини у Другій світовій війні, що була надрукована у журналі „Ню Йорк бук рів'ю" за 31-го травня 1984 року.

Проф. Дік згадав у цій своїй статті українців аж тричі, двічі як коляборантів у винищуванні жидів, а ще раз як націю, яка на думку СС відповідала расовим цілям нацистів. Спростування проф. Гімки появилось в тім же журналі („Ню Йорк бук рів'ю") з 17-го січня 1985 року і в ньому проф. Гімка подає, що — за совєтськими даними — дві з половиною мільйона українців служили в совєтській армії і боролись проти нацистської інвазії, а близько 600,000 українців воювали з німцями в партизанських загонах. Проф. Дік говорить у своїй статті, що 3.3 мільйона совєтських полонених загинули голодовою смертю в німецькому полоні, і всіх їх називає „росіянами". Проф. Гімка вияснює, що між тими загинулими полоненими були й українці й запитує, чому то автор Дік (та чи тільки він один) точно називає українців, коли говорить про винищування жидів, а змішує всі національності в єдину російську, коли мова про посвяту життя в боротьбі з нацистським наїзником.

Найважливіше те, що проф. Дік у своїй відповіді на спростування проф. Гімки признає проф. Гімці рацію. Проф. Дік пише точно: „Треба подякувати проф. Гімці за те, що пригадав нам про трагедію українців у Другій світовій війні. Він вповні правий, що „російські" полонені — це не тільки росіяни, але й інші народи Совєтського Союзу. Це зовсім правильно, що більше українців воювало проти німецьких окупантів у совєтській армії, чи теж у партизанських з'єднаннях, ніж допомагали німцям. Та й цих останніх треба розуміти, коли зважити, скільки витерпіли українські селяни від страшної колективізаційної руїни Сталіна в 30-их роках, та й зрозуміти, що українці — велика й історична нація — мають повне й оправдане право змагати до незалежности".

Така заява відомого професора у почитному журналі вартісна, і її завдячуємо правильним і розумним спростуванням проф. І. П. Гімки.

О.Т.

В. Василенко

ЧИ СПРАВДІ ЗАГРОЗА РОЗБИТТЯ СКВУ?

IV.

Закінчення

Тому протягом багатьох місяців перед IУ Конґресом СКВУ проходила безглузда кампанія на сторінках преси ОУНр і СУВФронту, а всі намагання припинити її, включно із зусиллями тодішнього президента СКВУ Івана Базарка, провід ОУНр відкидав, бо вважав, що йому не було на руку полагодження справи тієї полеміки, а, навпаки, її посилення. Ішлося бо цьому середовищу про те, щоб під кличем „боротьби проти знеславлення" здобути підтримку делеґатів IУ Конґресу СКВУ і перебрати СКВУ під свою контролю. Колосальні зусилля мобілізувати своїх делеґатів на IУ Конґрес СКВУ не осягнули бажаної цілі. Велика більшість делеґатів IУ Конґресу СКВУ виразно і недвозначно висловилася за тим, щоб СКВУ залишився всеукраїнською громадською світовою централею, а не прибудівкою УВФронту.

СУВФронтові не лише не вдалося захопити СКВУ, а навпаки його делеґати були змушені прийняти рішення великої більшости Конґресу, а навіть згодитися на прийняття у члени СКВУ немилих для них організацій. Ба, щобільше, вони були змушені погодитися на паралельне представництво з терену ЗСА у СКВУ, бо побіч УККА IУ Конґрес визнав рівнорядним представником Українську Американську Координаційну Раду. Не є таємницею і те, що напередодні IУ Конгресу СКВУ лідери СУВФронту приготовляли кого іншого кандидатом на президента СКВУ, а на особу П. Саварина вони погодилися щойно тоді, коли побачили, що їхній кандидат не має ніяких шансів бути вибраним.

Зазнавши невдачі на IУ Конґресі СКВУ, лідери СУВФронту пішли на більш рафінований спосіб ставити перешкоди Президії СКВУ. Зразу після IУ Конґресу почали вони безперебірчиву атаку на сен. П. Юзика, голову КПЛ СКВУ. Тією атакою вони хотіли паралізувати працю Комісії Прав Людини СКВУ, яка провела колосальну працю в останніх кількох роках на міжнародному форумі.

Не здобувши піддержки для цієї акції, вони почали аферу з резолюціями і, врешті, пішли на відкриту атаку проти Президії Секретаріяту СКВУ та її президента.

Усе це є нічим іншим, як послідовною кампанією, спрямованою на послаблення діяльности й обниження авторитету СКВУ, він став для них не лише непотрібним, а навпаки! СКВУ, який стоїть на загальногромадських засадах і є форумом вияву для всіх здорових українських самостійницьких і соборницьких сил суспільства, є виразною перешкодою тенденціям СУВ Фронту домінувати чи розбивати громадське життя української спільноти.

Не на руку було для Організацій Визвольного Фронту в ЗСА послухати закликів президента СКВУ П. Саварина і не відбувати XIУ Конґресу Українців Америки, який припечатав на довгий час розкол української громади у ЗСА. Для Я. Стецька невигідно признати, що СКВУ провів велику роботу з успіхом на міжнародному форумі, бо він твердить, що він одинокий це робить. Для нього не потрібно співпраці громадських і церковних установ у рамках СКВУ, бо він є проти проводів Українських Церков. Для нього невигідна співпраця СКВУ з дисидентами, бо він є проти українських дисидентів. Для СУВФронту невигідна плятформа дії СКВУ, бо там місце для всіх, для цілої громади, а вони не за її цілість, не за її єдність, а за свою домінацію над усією громадою.

Тож, у такій ситуації криза на форумі СКВУ неминуча. Було лише питання, коли вона вийде на поверхню та з якої причини. Виглядає, що лідери СВУФронту вирішили, що час кризи вже назрів, а причини знайдено.

В чому небезпека стану, який заіснував тепер у СКВУ?

Перш усього, всяке захитання авторитету СКВУ, як загальноукраїнської громадської централі, криє в собі поважні небезпеки для української громади. Бо вже пішла кампанія в терен, щоб наприклад СУБ, КОУГЦУ та УККА солідаризувалися із СУВФронтом проти Президії Секретаріяту СКВУ. Визвольнофронтівський XIУ Конґрес вже по тій лінії відгукнувся. Все це змусить Президію СКВУ спрямувати чимало уваги на цю справу із шкодою для позитивної праці, для якої СКВУ був покликаний його ініціяторами до життя.

Який вихід із тієї ситуації? Єдиний правильний вихід — це зберегти в праці СКВУ всі ті основні засади на яких він постав і які статутово та постановами і резолюціями всіх Конґресів унапрямлюють діяльність СКВУ.

Уся діяльність СКВУ має бути сперта на толеранції та пошануванні прав усіх громадський установ, які у співпраці з Українськими Церквами мусять змагати до збереження сили

(Закінчення на стор. 4)

Любов Коленська

„Якщо я сьогодні умру — кожна краплина моєї крови зміцнюватиме народ"

II.

12-го липня 1951

„Коли глянути на життя в цілому — воно сковане в безнадійність. Будучи студенткою в Англії, прийшла я порадитись економіста Гарольда Ляскі в справі моїх студій. А він на те мені сказав: 'Молода жінко, коли ти справді хочеш будь-що осягнути — починай уже, в цю мить, жити самостійно, бо якщо ти далі будеш воліктись у тіні свого батька — втратиш усяку спроможність вчинити щось більше'.

Думаю, що тоді не було ніякого іншого вибору, навіть з цієї причини, що я незвичайно різко відчувала батькову самотність, як і була твердо переконана — дивлячись на все із широкої перспективи — що щоб я не осягнула, чи якеінебудь мене не було б вдоволення з успіхів — воно не принесло б такої користи, як оце саме слідування в тіні мого батька, вигладжування різних гострих ситуацій та моє наладнування багатьох, хай і дрібних деталів, що їх у моїй відсутності мусів полагоджувати він сам, при цьому повстримуючись, щоб постійно не втрачати терпеливости чи вибухати гнівом. На щастя, в мене якраз доволі почуття гумору, щоб вийти „ціло" із усіх найгірших ситуацій і доволі любови до природи, щоб у найбільш неочікуваних місцях насолоджуватись її красою. А втім існує ще так багато замилувань, що мене захоплюють — люди, і книги, музика і картини і понад усе — мої діти, за яких ростом і розвоєм — двох таких різних від себе осіб — я у безмежному захопленні спостерігаю".

31-го травня 1955

„Що за життя я створила сама для себе! Часто мені здається, що начебто виходжу назовні поза своє духове „я" — слідкую за подіями і за своєю ролею у них і дивуюся — чи дійсно все те варта стільки турбот. Звичайно, ми поступаємо так, як це підказує нам наше „я", і лиш раз у житті нам у вічі заглядає особлива нагода. Важко сказати — чи я її добре використала — чи ні?

Одне можу з усією певністю ствердити, що від цього часу, коли востаннє ми бачились — духово я колосально виросла. Я більше самопевна, але ще й настільки скромна, що коли, а це стається чимраз частіше, до мене приходять за порадою чи звертаються за допомогою високопоставлені особи в таких чи інших проєктах, я відчуваю збентеження. Ще й досі не можу звикнути до цієї думки, що належу до Комісії праці для Ей-Ай-Сі-Сі (Всеіндійський конґресовий комітет)! Чи ти можеш собі мене уявити в ролі члена ради індійської старійшини?

Мої обов'язки, а в тому і відповідальність, теж неймовірно зросли. Я причетна до такої маси справ, що це займало б надто багато часу, і що годі їх перелічувати. І якщо ти ще не забула, яким досконалим тираном свого сумління я потраплю бути, тоді зможеш збагнути, що це все не обмежується лиш до підпису мого імени під повідомленням будь-якої організації чи на засіданнях згаданого Комітету. Це означає важку працю: розплянування, організування, пошукування за все новими (молодшими) помічниками, зацітькуючи старих і так далі... — в розноpідних аспектах — політичному, суспільного добра і культурному...

У моєму родинному житті я була і сьогодні я є вкрай нещаслива. Але як мені виглядає — нині увесь цей біль і прикрощі не мають великого значення. Мені, однак, одного жаль, що проминула я нагоду пережити щось найбільш чарівне в житті — зійтись з іншою людиною у всецілому, совершенному духовому зв'язку, бо лиш це, так я відчуваю, може чиюсь особовість вповні розвинути, вирізьбити в ній духовий розквіт. Проте, можливо, із-за цього у винагороду — я є у більшій злагоді і мирі зі собою. Один із поетів XУII сторіччя сказав таке: „Йди за своїм бажанням... якщо ти сама собі станеш чужою, то й увесь світ буде тобі неприязний". Думаю, що я дійшла до цієї стадії, що кудою я не пішла б, — там є мій дім".

23-го лютого 1956

„Кожному з нас, хто мав нагоду відвідувати комуністичні країни — зовсім ясно, що ми не повинні ступати їхнім шляхом. Реалістично глянувши на ситуацію, ми знаємо, що ми цього можемо уникнути — зміцнюючи нашу власну організацію і стараючись довести світові, що наші методи — кращі".

17-го квітня 1958

„Я почуваюсь дуже непевно, начебто в мене не було виразного спрямування до цілі — чи ти думаєш, що це ознака віку? Відколи я була малим дівчатком, я відчувала якусь силу, що штовхала мене вперед, немов передомною — ще несплачений борг. Та, раптово, я відчуваю, що мій борг уже сплачений, але якби воно не було — в моїй душі — сильне бажання — залишити все і відійти ген до якогось дуже далекого місця — високо в горах!"

(Продовження буде)

ОКСФОРДСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ відмовився надати для прем'єр-міністра британського уряду Марґарет Тачер почесний докторат через те, що її уряд значно зменшив фонди на шкільництво і досліди. Професорський факультет проголосував більшістю голосів проти надання цієї почести для Тачер, яка закінчила студії в цьому ж університеті. Раніше не траплялося такого випадку, щоб Оксфордський університет відмовив такої почести для британського прем'єра.

ІРАНСЬКИЙ РЕЖИМ аятолли Хомейні знову наказав розстріляти 29 осіб за торгівлю наркотиками. Екзекуція відбулася в Теграні і Мешеті. Тоталітарний уряд Хомейні покарав на горло 258 осіб тільки в одному році. Більшість покараних це торгівці наркотиками на більшу скалю.

УВАГА! УВАГА!

ТОРОНТО й ОКОЛИЦЯ

в суботу, 9-го лютого 1985 р., о год. 3:00 по пол.
в залі парафії Пресв. Євхаристії
в Торонто, Канада
при 515 Broadview Avenue

відбудуться

РІЧНІ ЗБОРИ
ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС
ТОРОНТОНСЬКОЇ ОКРУГИ

з таким порядком нарад:

1. Відкриття і вибір Президії
2. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів
3. Звіти Управи і Контрольної Комісії
4. Дискусія над звітами
5. Уділення абсолюторії уступаючій Управі
6. Вибір нової Управи і Контрольної Комісії
7. Доповіді представників Екзекутиви УНСоюзу
8. Запити до представників УНСоюзу
9. Затвердження пляну праці на 1985 рік
10. Внески і запити

До участи в Зборах запрошені і зобов'язані секретарі Відділів, члени Окружної Управи Торонтонської Округи та конвенційні делеґати.

У Зборах візьмуть участь:

д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС
сен. Павло Юзик, головний директор для Канади
Василь Дідюк, головний радний УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Василь Шаран, голова
Іван Шлапак, *секретар* **Гавриїл Миськів,** *касир*

50,000-на Фундація Біловусів

Холодні зимові вітри вигнали мене до теплішої частини, до полудневих стейтів нашої просторої Америки. В дорозі пощастило відвідати давніх приятелів і знайомих у Каліфорнії, Арізоні, Тексасі, і врешті я опинився у розкішній геплій Фльориді, яку мав нагоду вперше побачити. Завітав я до таких місцевостей, про які часто читав—в українські поселення Маямі, Голівуд, Форт Лодердейл, Апопка і Ст. Пітерсбурґ. Зустрічав у них наших поселенців і туристів, приглядався до активности, і радів, що наші українські громади не дрімають, бо все щось цікавого роблять і включаються до народної праці та реклямують добре ім'я України серед чужомовного населення.

Перед моїм виїздом з півночі мав я нагоду перечитати на сторінках „Свободи", „Америки" й „Українських вістей" про створення фундації, чи то пожертвування поважної суми—50,000 дол. на літературні справи—допомоги у виданні книг державної ваги. Це мене дуже зацікавило, і коли я опинився в Ст. Пітерсбурзі, рішив відвідати і на власні очі побачити цих меценатів, що дорожать такими справами, як наше рідне слово на державницькому тлі, і яких у нас дуже мало.

Рішив відвідати їх і з нагоди 50-літнього ювілею зложити їм щире побажання, бо золотий ювілей подружжого життя із таким „королівським" даром, це дуже рідке явище.

Увійшовши до хати, відчув якусь внутрішню гордість і пошану. На стінах—чудові портрети короля Данила, Гетьмана Павла Скоропадського, Патріярха Йосифа, Митрополита Шептицького, Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесі Українки. На столах—вишивані обруси, на канапах—килими й вишивані подушки. Одна із кімнат переповнена літературою—книжками в більшості на історичну тематику. Одним словом, відчувається тут дух державности. Це все інтриґує мене, бо почуваюсь, що знаходжусь неначе у божественному окруженні, яке повинно захоплювати всіх українців у розсіянні, бо це яскравий примір для всіх, що мріють і працюють у напрямі визволення і побудови української держави.

Осмілююсь і прошу ювілянтів дещо розказати про своє подружнє життя, мрії на майбутнє.

Ось що розповіли Осип і Анастасія Біловуси:

„Через 50 років нашого подружнього життя ми спільно, наполегливо працювали в громадах нашого поселення на українській ниві—при церквах, при згромадженнях Гетьманського Руху, Союзі Українок, українських гуртках емеритів, Літературно-Науковому Товаристві, музеях... З перших днів нашого подружнього життя ми обложили себе духовною поживою: передплачуючи українські часописи, що видавались у той час на американському континенті, як також в Европі. Будучи членами Товариства Любителів Книжки, постійно купували всі видання цього товариства. Включились до розповсюдження видань Івана Тиктора у Вінніпеґу, В Канаді, як також і літературних видань Товариства „Самоосвіта" в Галичині. Найбільшим зацікавленням була історія України. Нас цікавило, чому то українська нація, що у давнину славилася світлими, величавими подвигами, майже зникла зі світової арени. Правда, час від часу вибухали вогні визволення, та вони були коротко тривалими

Роками ми застановлялись, читали, дискутували, стюдіювали, і часто впадали у відчай, в стан духовного пригнічення, у почуття меншевартости. Часто запитували себе: Що з нами? Хто ми є? Такий великий, майже 60-мільйонний народ з такою героїчною минувшиною, з динамічною силою лицарства... Та ж 1,000 років тому наша Русь-Україна зі своїм столичним центром—Києвом у боротьбі за свої права, незалежність і світову торгівлю часто поборювала тодішню могутню Візантію, всякі наїзницькі азійські орди, відбивала і громила татар, ґрандіозні походи Турецької імперії. І з усім цим ми давали собі раду.

Коли вимерли роди наших дідичних володарів XIУ—XУІ століть, настав зворот у житті нашого народу. Зфедерувались українсько-литовські володарі в одну федеративну державу, до якої пізніше прилучилась Польща. Названо цю троїчну державу Річчю Посполитою, якою кермували виборчим правом українці, поляки і литвини.

З часом польські кола виринули наверх, а це тому, що захопившись латинськими впливами, запрошували до себе єзуїтів на заведення шкіл. Наука їх не пішла намарне, бо всі заможні роди, не тільки поляки, але й українці і литовці, давали своїх дітей на науку, і це спричинило латинізацію, яка не йшла на користь українців, так що нащадки українських боярів почали латинізуватись—польщитись. Сила українського патріотизму почала маліти і це приводило до закріпачення українського народу.

Щоб припинити аґресивну зверхність і ріст польської домінації, витворюється лицарський рух опозиції при кінці XIУ століття—козаччина, яка у початковій стадії проявляє знамениту стратегію і войовничість із татарськими ордами. Рівночасно організація козацького війська оформлюється до сконцентрованого провідництва—Гетьманщини. Ця українська нова військова сила спричинилася до розбиття великої турецької імперії, а під проводом уславленого гетьмана Сагайдачного до цілковитого розгромлення московських військ і прогнання їх аж під саму Москву, а за часів гетьмана Богдана Хмельницького—розторощення того федеративного сліпка—Річи Посполитої і польської зверхности над українськими землями.

Найбільший вплив на нас зробили писання великого історика, мислителя Вячеслава Липинського, особливо монументальний твір „Листи до Братів Хліборобів". Це твір—на вагу золота. Він дає надхнення і взір, як треба плянувати і підходити до справи визволення з ворожого ярма, і створити побудувати свою незалежну українську державу та закріпити її на вічну тривалість.

До цієї книги ми дуже часто поверталась. Читали її кілька разів, бо у цій книзі представлений виразний світлий образ нашої будуччини, яка представляє одинокий солідний спосіб і дорогу до вимріяної цілі—вільної України з дідичним традиційним гетьманом на чолі.

Наука Вячеслава Липинського заставила нас включитися до поширювання цих глибоких, державницьких думок, отже тому ми і створили цей 50,000 фонд для цієї справи, як Родинну Фундацію Біловусів, як відзначення нашого 50-річчя подружнього життя."

Методій Деркач

Громада в Чикаґо вшанувала пам'ять полк. А. Мельника

Чикаго (ПС ІСНО). — В неділю, 25-го листопада 1984 року заходами 2-го Відділу Організації Державного Відродження України ім. О. Ольжича та братніх організацій, тут відзначено 20-ту річницю смерти другого голови Проводу Українських Націоналістів полк. Андрія Мельника. Того самого дня перед полуднем Архиєрейську Службу Божу та Соборну Панахиду відправив Владика Іннокентій Лотоцький, ЧСВВ, в сослуженні духовенства.

Перед Панахидою Владика Іннокентій змістовними і теплими словами згадав постать полк. А. Мельника. В Панахиді взяли участь численні представники комбатантських організацій з прапорами: Союз Українських Ветеранів (Армії УНР) репрезентував підполк. Юрій Артюшенко, Братство колишніх вояків І Дивізії УНА — мґр Роман Приплхан, Товариство колишніх вояків УПА (ОУНр) — інж. С. Ґоліяш, ОДВУ і братні організації • Юрій Юринець та С. Шумський.

Під час Панахиди в катедрі св. Николая, яка була виповнена вірними, співав катедральний хор під орудою проф. Юрія Яримовича.

В пополудневих годинах відбулися святочні сходини, присвячені пам'яті полк. А. Мельника, для членів ОДВУ і братніх організацій та запрошених гостей. В переповненій залі були приявні також представники українських організацій та установ, а між ними група членів ОУНз.

Святочні сходини відкрив голова Відділу ОДВУ Ю. Юринець, вітаючи одночасно всіх приявних гостей та членів ОДВУ і братніх організацій.

Змістовну святочну доповідь про полк. А. Мельника виголосив інж. Ю. Артюшенко, колишній старшина Армії УНР та сеньйор українського націоналістичного руху.

[illegible] Мудра продецитувала [illegible] вірш, присвячений полк. А. Мельникові. Коротким спогадом про перебування полк. А. Мельника на території Америки поділився з присутніми інж. Степан Куропась, учасник Визвольних Змагань 1918-1920 років.

Після закінчення вечора, що його закрив з подякою всім присутнім за участь у відзначуваннях річниці смерти полк. А. Мельника Ю. Юринець, була приготована для всіх учасників перекуска.

В глибокому смутку повідомляємо наших Приятелів та Знайомих, що в середу, 30 січня 1985 року на 99 році життя відійшов від нас наш Любий Дідусь і Тесть

СВ. П.
ІВАН СИМОНОВИЧ ПАЛИВОДА

б. міністер телеграфу і пошти УНР

ПАНАХИДА в п'ятницю, 1-го лютого 1985 року, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Conroy, 21 E. 2nd St., Bound Brook, N. J.

ЗАУПОКІЙНА ЛІТУРГІЯ в суботу, 2-го лютого 1985 р., о год. 9-ій ранку в Церкві-Пам'ятнику св. Андрія, а опісля похорон на українському православному цвинтарі в. Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

невістка — ЛАРИССА
внуки — АНДРІЙ І НАТАЛІЯ
свати — НІНА і ОЛЕКСАНДЕР ГАЛІОН

Замість квітів прошу складати пожертви на Музей Церкви-Пам'ятника св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

ПОДЯКА ЗА ОДЕРЖАНІ ПОЖЕРТВИ

ЛИСТА Ч. 3

Українська Американська Координаційна Рада подає наступну листу осіб і організацій, які склали свої пожертви до УАКРади від часу, коли вперше у листопаді 1983 року УАКРада почала збирати фонди.

До цієї листи є включені пожертви, які були надіслані до Головної Канцелярії УАКРади, як теж, ті, які зібрали її представники і місцеві Відділи від 7/7 до 12/8/84 року та передали їх до Головної Канцелярії УАКРади.

	УАКРада	СКВУ
Андреадіс Ірина, Мд.	5.00	—
Андрушин Василь, Н.Й.	—	30.00
Антоненко Микола Коло.	—	1,000.00
Бабюк Мирон, Н.Й.	—	15.00
Бах Л., Н.Й.	—	10.00
Бадинський Осип, Аз.	10.00	10.00
Баранів Микола, Фл.	7.50	7.50
Батико Іван, Аз.	—	5.00
Бережан Ольга, Іл.	—	10.00
Білик Любомир, Н.Й.	—	20.00
Булак Олександер, Н.Й.	15.00	15.00
Байбак Петро	15.00	—
Беш Іван, Аз.	—	5.00
Біловус Володимир, Н.Й.	—	20.00
Білий Петро, Н.Й.	—	10.00
Білий Петро, Р.Ай.	25.00	—
Благий Мирослав, Н.Й.	—	10.00
Боберський Юрій, Н.Й.	—	10.00
Боднарчук Зиновій і Марія, Н.Й.	30.00	20.00
Ботвин Ольга, Іл.	—	10.00
Бойчук Омелян, Н.Й.	30.00	30.00
Чернявський Ярослав, Іл.	25.00	—
Цегельська Любов, Н.Й.	15.00	25.00
Чорненький В., Аз.	—	20.00
Чорнописький М., Аз.	—	10.00
Хромовський Стефан, Н.Дж.	15.00	10.00
Хичій Яр, Аз.	15.00	10.00
Цюга Володимир, Н.Й.	—	10.00
Копій Роберт, Н.Й.	—	10.00
Циган Василь і Софія, Па.	15.00	5.00
Данко Осип, Кт.	25.00	—
Делькевич Володимир, Н.Й.	—	20.00
Денисенко В., Н.Й.	—	10.00
Діяк Володимир, Ма.	25.00	—
д-р Дорощак Семен, Н.Й.	50.00	—
Довгалюк Харитон, Н.Й.	25.00	—
Дубровний Едвард, Н.Й.	—	10.00
Дзюба Петро, Н.Й.	—	10.00
Ендерас Гриць, Іл.	—	10.00
Іванців Василь, Н.Й.	—	20.00
д-р Федюк Семен, Н.Й.	—	15.00
Федин Володимир, Н.Й.	—	10.00
д-р Федишин Олег, Н.Й.	25.00	25.00
Фещак Андрій, Ка.	10.00	—
Фіцалович Ліда, Кон.	25.00	15.00
Філь Олекса, Аз.	20.00	—
Ґанда Макар, Па.	15.00	—
Ґепетканич Роман, Кт.	10.00	—
Ґончаров І., Іл.	—	5.00
Ґой Василь, Н.Й.	—	20.00
Григолинський Богдан, Н.Й.	—	20.00
Ґула Степан, Аз.	15.00	15.00
Ґуран Б. Н.Й.	—	20.00
Ґалібей Роман, Н.Дж.	25.00	—
Галів Микола, Н.Й.	—	20.00
Ґапій Осип, Н.Й.	15.00	15.00
Гавриляк Володимир, Н.Й.	25.00	—
Гірняк Степан, Н.Й.	—	5.00
Гірняк Тарас, Н.Й.	—	10.00
Гладко Петро, Іл.	—	5.00
Гладкий Ярослав, Па.	25.00	100.00
Гнідей Володимир, Па.	15.00	—

	УАКРада	СКВУ
Головей Михайло, Н.Й.	15.00	5.00
Голод Стефан, Па.	40.00	10.00
д-р Грабарчук Евген, Н.Дж.	—	20.00
Гриців Роман, Па.	25.00	—
Гуменюк Дмитро, Іл.	—	25.00
Гуртовий Панас, Іл.	—	10.00
Гутепан Юрій, Іл.	—	5.00
Іллінський Юрій, Аз.	15.00	15.00
Івашко Андрій, Ко.	—	10.00
Яцишин Анн, Н.Й.	15.00	—
К — — — — — (?)Іван, Іл.	—	5.00
Качала Олена, Н.Й.	25.00	—
Кандик Богдан і Галина, Н.Й.	—	10.00
Карпінський Осип, Аз.	—	5.00
Касинчук Е., Н.Й.	—	5.00
д-р Кебало Константин, Н.Й.	25.00	—
Ховайло Осип, Н.Й.	15.00	5.00
Климчик Юрій, Н.Й.	—	10.00
Кліщ Стефан, Аз.	—	15.00
Кохно Валентин, Іл.	—	15.00
Когутяк Володимир, Н.Й.	15.00	10.00
Колій Михайло	—	20.00
Комарницький О., Аз.	15.00	10.00
Коновал Олекса, Іл.	—	30.00
Коновал Павло, Іл.	—	25.00
Конрад Євген, Іл.	—	5.00
Копчак Йосиф, Па.	10.00	—
Копистянський Олексій, Н.Й.	25.00	—
Корень Михайло, Н.Й.	15.00	25.00
Королик Володимир, Н.Й.	—	20.00
Коровчак Мирон, Аз.	—	5.00
Коровицький Іван і Олена, Н.Дж.	—	15.00
Костюк Григорій і Раїса, Н.Дж.	15.00	—
Костюк Іван Р., Н.Дж.	30.00	—
Костюк Іван і Соня, Ко.	—	10.00
Костик Іван, Н.Дж.	15.00	15.00
Ковальчук Р., Іл.	—	5.00
Ковалевський Володимир, Н.Й.	5.00	5.00
Ковальська Зиновія, Н.Й.	—	15.00
Ковалик Петро, Н.Й.	20.00	15.00
Ковалик Розалія, Н.Й.	15.00	—
Креховецький Корнель, Кт.	25.00	5.00
Кревсун Василь і Світлана, Ка.	10.00	25.00
Кротюк Марія, Ко.	—	10.00
Кулінченко Юрій, Іл.	—	10.00
Кущак Микола, Аз.	15.00	10.00
Кущар Юліян, Н.Й.	—	5.00
Кузьмович Ольга, Н.Й.	25.00	—
Лехновський Іван, Н.Й.	—	10.00
Левусь А., Аз.	15.00	10.00
д-р Левицький В., Аз.	—	10.00
Левицький Р., Па.	25.00	—

	УАКРада	СКВУ
Ліневич Олександер, Аз.	25.00	25.00
Ліщинська Марія, Аз.	15.00	10.00
Лодзюк Володимир, Н.Й.	25.00	—
Лозинський Михайло, Аз.	—	100.00
Лозинський Давид, Кт.	25.00	25.00
Луценко Володимир, Іл.	—	5.00
Лукіяненко Григор, Аз.	—	5.00
Лутовський Василь, Іл.	—	5.00
Могомета Параскева, Аз.	—	5.00
Максимюк Галина, Мд.	—	25.00
Макух Василь, Н.Й.	25.00	50.00
Марченко Анна, Іл.	—	1.00
Машталір Зиновій, Н.Й.	—	15.00
Мазяр Нестор, Аз.	—	10.00
Мазур М., Н.Й.	15.00	—
Млинко Ярослав, Ка.	50.00	50.00
Мокрівський Іван і Ірина, Н.Й.	—	20.00
Мокрівська Рома, Н.Й.	—	10.00
Мокрівська Ксеня, Н.Й.	—	5.00
Мосевич Люба, Н.Дж.	15.00	—
Мошинський Юрій і Оксана, Ко.	—	10.00
Мигович Микола, Н.Й.	—	10.00
Микита Дмитро, Аз.	—	10.00
Налисник О., Н.Й.	—	5.00
Небожинський Сергій, Н.Й.	5.00	15.00
Никифоряк Федір, Аз.	—	10.00
Новак М., Ка.	15.00	10.00
д-р Ничка Олександер, Н.Й.	15.00	10.00
Оглабяк Михайло, Мі.	20.00	—
Олексій Гриць, Н.Й.	15.00	—
Олексюк Параска, Па.	15.00	—
Олексик Іван, Н.Й.	—	10.00
Олексин Стефанія, Аз.	—	20.00
Олійник Сергій, Іл.	—	5.00
Омельченко Іван, Ко.	—	10.00
Онук Олена, Па.	25.00	25.00
Осадца Аполінарій, Н.Й.	15.00	15.00
о. Осадца Юліян, Н.Й.	—	25.00
Остапчук Ірина, Н.Й.	25.00	—
Озарук Михайло, Н.Й.	—	25.00
Панас І., Н.Дж.	15.00	5.00
Панасенко Параскева, Аз.	—	5.00
Пастушок Василь, Па.	25.00	—
Павлович Єронім, Н.Й.	—	25.00
Петренко Іван, Іл.	—	10.00
Пфлянчер Марта Г., Н.Й.	15.00	10.00
Пиндичук Орест, Н.Й.	—	10.00
Пітьо Володимир, Н.Дж.	25.00	5.00
Погубний А., Іл.	—	5.00
Попович Стефан, Аз.	15.00	10.00
Попович Василь, Н.Й.	—	5.00
Пошиваник Марко, Іл.	—	5.00

	УАКРада	СКВУ
Поскаль Єлесавета, Іл.	—	10.00
Поврозник Павль, Аз.	—	10.00
Пилишенко В., Н.Й.	—	20.00
Радович Мирон, Н.Дж.	—	10.00
Реймонд Еріка, Аз.	15.00	—
Робак Богдан, Н.Дж.	15.00	15.00
Родзиновський С., Аз.	—	15.00
Романишин Марія, Па.	25.00	—
Руснак Мирон і Ірина, Н.Й.	—	25.00
Сабадаг В. Іл.	—	5.00
Самута Е. Іл.	—	5.00
Сардачук Іванка, Ко.	—	10.00
Савертайло Параска, Іл.	—	10.00
Шутер Р., Н.Й.	—	5.00
Секрета Роман, Н.Й.	—	5.00
Семанюк В. Н.Й.	—	5.00
Шевченко С., Н.Й.	5.00	5.00
Шкребец Андрій, Іл.	—	10.00
Серант Іван, Н.Й.	—	20.00
Сірик Іван, Іл.	—	25.00
Скляров Василь, Іл.	—	5.00
Скрибайло Ірина, Н.Й.	—	10.00
Скрибайло Стефан і Марта, Н.Й.	—	15.00
митр. Скрипник Мстислав, Н.Дж.	50.00	—
Собецький І., Іл.	—	5.00
Собенко Микола, Н.Й.	25.00	—
Сокольський Роман і Анна, Кт.	25.00	—
Стахів Євген, Н.Й.	—	25.00
Стасюк Маркіян, Н.Й.	25.00	—
Стасіва Марія, Н.Й.	15.00	—
Ставничий Йосиф, Іл.	30.00	—
Стебельський Іван, Ко.	—	10.00
д-р Стецьків Євген і Неоніля, Н.Й.	50.00	50.00
Стефанишин Михайло, Аз.	10.00	—
Сумик А., Н.Й.	—	10.00
Сидорець Григор, Н.Дж.	15.00	5.00
Тарасюк Юрій, Н.Дж.	25.00	—
Тарасюк Стефан, Кт.	25.00	—
Тащук Ілько, Фл.	15.00	—
Тхимич Микола, Аз.	15.00	10.00
Ткачук Дмитро, Па.	15.00	—
Ткачук Василь, Па.	15.00	—
Троян М., Кт.	—	5.00
Трипняк Микола, Ог.	—	20.00
Василенко Семен, Аз.	15.00	10.00
Василина Євген, Ко.	—	5.00
Вербовський Володимир, Па.	10.00	—
Віслоцька Марія, Н.Дж.	25.00	25.00
Войтович Е., Н.Й.	15.00	—
Волчук Роман, Н.Дж.	100.00	—
о. Волновинський Ю., Аз.	15.00	10.00
Волос Андрій, Аз.	—	[illegible]
Винничок Михайло, Аз.	—	10.00
Вирста Рональд, Н.Й.	—	20.00
Вишневський Вячеслав, Н.Й.	—	10.00
Юркевич Петро, Н.Й.	10.00	—
Заліський Антін, Аз.	15.00	10.00
Занків Мирослав, Н.Й.	25.00	—
д-р Занків Володимир	—	20.00
Зарицький Михайло, Н.Й.	—	15.00
Зеленський Юрій, Н.Й.	25.00	15.00
Зелез Володимир і Ярослава, Н.Й.	—	20.00

Залишила гарний слід...

Великі люди залишають по собі великі сліди,дороговкази для народу, щоб народ не похитнувся і не впав мертвим у своїй життєвій мандрівці. Та не тільки духові велетні залишають по собі знаменні сліди-дороговкази, але й кожна людина, лише всі ці сліди міряються не однаковою міркою.

Не раз виглядає, що пересічна людина відходить безслідно з цього світу. За життя, звичайно, важко збагнути, хто залишить великий слід. Приходить нам на думку сл. п. Євгенія з Крохмалюків Онуферко з Філядельфії, Па. Мала вона одну чудову рису характеру — любила жертвувати на українські добродійні цілі. Навіть нерідко допомагала потребуючим не-українцям, хоч сама мала невелику пенсію, яку здобула собі важкою працею і боролася з економічними труднощами, але будучи ощадною, все знаходила кілька долярів, щоб допомогти потребуючим українським організаціям, допомогти молодому українцеві з Бразилії закінчити теологічні студії; щоб піддержати українські журнали і газети, щоб купити українську книжку, допомогти рідним в Україні, допомогти Патріярхові Йосифові у його великому ділі, допомогти Фундації УВУ і т.д.

Все це робила вона з любови до українського народу, за долю якого турбувалась не словами, а ділом. І так в патріотичному дусі розподілила свій дорібок, пишучи завіщання. Несподівано зустріла її невблагана смерть. Згідно з її завіщанням половина прибутку з продажі дому, тобто 33,346.89 дол.,перейшло на Фундацію Українського Вільного Університету, як постійний фонд імени Євгенії й інж. Богдана Онуферків. З відсотків цього фонду будуть користати українські наука й шкільництво, студенти українознавства. Решту маєтку призначила на близьку її серцю родину. І так убога матеріяльно, але багата духом сл.п. Євгенія Онуферко залишила по собі гарний тривалий слід.

Громада відчула її втрату, бо мало таких взірцевих громадянок-суспільниць є поміж нами. Великий слід по ній залишився у формі постійного стипендійного фонду при Фундації УВУ, через який пам'ять шляхетної українки-патріотки буде жити вічно.

Чи не одна людина могла б піти слідами сл.п. Євгенії Онуферко, щоб залишити гарну і добру пам'ять і по смерті бути корисним для свого народу.

Зиновій Квіт

Різдвяна зустріч „Рідної Школи" в Дітройті

У неділю після полудня, 13-го січня ц. р., залю будинку церкви НЗПДМ у Воррені, Миш., виповнили по береги гості з усіх сторін метрополітального Дітройту. В той день „Рідна Школа" врочисто відзначили річницю Різдва Христового, а всю програму вечора виконали учні школи українознавства.

Програму зустрічі відкрив голова товариства Ігор Іваницький. Він пригадав гостям старий пересказ, згідно з яким св. Апостол Андрій, подорожуючи з півдня на північ, зупинився на київських горах і сказав: „На цих горах засяє ласка Божа". Ці значущі слова передавалися з покоління у покоління. Народ став свідомий того, що Ласку Божу він одержав прямо від первозванного учня Ісуса Христа. Християнство стало основою, на який виросла духова культура українського народу. Воно, християнство, допомагає нашій Батьківщині та її лицарям перетривати найжорстокіші переслідування московської царсько-большевицької диктатури. Голова привітав усіх гостей, зокрема духовенство обох українських віровизнань, учителів, батьків та нашу дорогу молодь.

Першими виступили на сцені учні дитячої світлички 53-го Відділу Союзу Українок у Воррені. Сімнадцять дітей, одягнених у вишивані суконочки, віддеклямували вірш „Привіт Ісусові" та проспівали „Бог Предвічний". Діти надзвичайно добре засвоїли собі слова і мелодію коляди. Підготовили їх до виступу учителі Г. Калитяк та І. Величковська.

Вокальне тріо 10-ої кляси, учениці Христя Качан, Оксана Андрушків і Наталка Іваницька—проспівали з почуттям у супроводі бандури К. Малицької „На Святий Вечір". Підготовила їх мгр Х. Юзич.

Наступні два виступи були пов'язані з темою „Діти і зима". Учні 2-ої кляси учительки М. Андрусяк виконали танок під такт пісні „Сипле, сипле сніг". Учні першої кляси учительки І. Тарнавської виконали твір І. Савицької „Сніговий дід", в якому мовиться про будову дітьми снігового діда.

Завершенням різдвяної програми був спільний виступ старших учнів, від 8-ої до 11-ої кляс. Вони виконали драматичну картину Володимира Мацькова „На Святий Вечір". У цій різдвяній драмі виступають такі дійові особи: батько і мати з дітьми, група колядників, віншувальники, три царі з дарами для Божого Дитяти, студенти, козак та інші. Учні-виконавці вив'язались із своїх завдань дуже успішно. І діялоги, і різдвяні колядки були гарно виконані. Численні гости довго і палко оплескували добре підготованих учнів старших кляс. Цю частину програми підготовили учителі А. Тарнавська, Р. Тобіянська й Х. Юзич.

Підготовані учителькою О. Савчук діти 5-ої кляси своїм „Вінщуванням" закінчили виступи шкільної молоді. За цілу учнівську програму відповідала учителька Т. Тобіянська.

Учні-виконавці присвятили свою програму усім тим українцям на батьківщині, що ув'язнені у московсько-большовицьких тюрмах і концентраційних таборах.

Присутній на залі о. ігумен Б. Панчук, ЧСВВ, провів молитву, й після цього почалося Свят-вечірнє прийняття, що його приготовив поширений Комітет жінок під проводом Уляни Мазяк. За взірцево приготоване прийняття комітетові належиться щира подяка.

Осип Сливинський

Традиційна Ялинка у Вотервліті

Вотервліт, Н. Й.—Заходами 99-го Відділу СУА ім. Лесі Українки і Відділу УККА відбулася в неділю, 13-го січня ц. р., в залі Українського клюбу в Вотервліті „Ялинка" з участю понад 200 осіб з цілої округи.

Заступниця голови Відділу СУА Дарія Спяк відкрила імпрезу, привітала присутніх і передала ведення програми Володимирові Кошикареві. Він підкреслив, що спільний Свят-Вечір об'єднує всіх гостей в одну велику родину. Пригадав, як відбувався Свят-Вечір в Україні. Парох о. Т. Гуманицький започаткував „Бог Предвічний," що підхопили присутні. Отець митрат В. Андрушків поблагословив просфору і поділився з усіма, що сиділи за головним столом. В. Кошикар розказав англійською мовою про наші Різдвяні звичаї.

Під керівництвом Я. Кушніра діти вивели сценку „Ялинка і свічечки". Виступали Петрусь Філь (ялинка), свічечки—Михась Бережанський, Лариса Дурбак, Марійка Зентран, Християн Спяк і Леся Філь. Вкінці діти відспівали „Бог Предвічний". Союзянки подали вечерю. В. Кошикар представив гостей за головним столом і голів товариств.

Я. Кушнір прочитав змістовну доповідь про велич і значення Христового Різдва. Він навів думки отців Східньої Церкви про Різдво. Вже близько 1000 літ український народ відзначає торжественно Різдво. Величаві релігійні обряди сплелися разом із прадавними звичаями українського народу в одну цілість. Своєю вселюдною участю у Різдвяних святкуваннях ми скріплюємо не тільки нашу релігійність, але й почуття нашої національної приналежности. У вільному світі українці можуть свобідно продовжувати наші релігійні й національні традиції. На українських землях наші брати й сестри переживають найважчі часи переслідувань Христової Віри й національних традицій. Свят-Вечір в Україні був сумний, бо не всі члени родин могли разом святкувати. Зберігаймо духовий зв'язок з рідними в Україні, що згадують нас, і ми згадаймо їх, щоб панувала духова єдність еміграції з краєм.

Церковний хор під проводом Я. Кушніра проспівав низку коляд. О. митрат В. Андрушків пригадав велику ролю жінок в історії України і давну традицію куті.

Діти зібрали 117 дол на фонд Телетон—на дітей-калік.

Голова Відділу УККА Василь Кошикар подякував усім. Кінцеву молитву провів о. І. Сидун, парох Трою. Ялинка була успішна.

Н. Н.

Чи справді...

(Закінчення зі стор. 2)

української спільноти поза Україною, посилення її впливу на уряди і суспільства країн, у яких поселена українська спільнота, ставши позитивними і творчими елементами в житті тих країн. Бо лише, спершись на силу українських громад поза Україною і на піддержку країн їхнього поселення — СКВУ і українська громада зможе на ділі активно нести допомогу поневоленому українському народові в його боротьбі за визволення.

У цю діяльність необхідно включити широкі прошарки українських громадян, а зокрема молодшого покоління, поставивши його знання і готовість прислужитися українській справі своїми способами і своїми методами.

Супроти „конституційної опозиції" треба зайняти коректне, але правильне відношення. Якщо лідери ОУНр і СУВФронту вважають себе „кастою кращих" патріотів, то з ними немає про що спорити. Хай замикаються вони у своє гетто, а громаду слід мобілізувати до позитивної праці, а не для боротьби з ними. Вони неоднократно виявили свою неспроможність бути позитивно-творчим чинником у житті організованої громади, але вони блискучі спеціялісти воювати з неміними їм українськими формаціями, бо вони завжди мусять бути проти когось чи проти чогось. Ця негація всіх і вся так глибоко закорінена в їхній ментальності, що, якщо не дати їм змогу „воювати" назовні, то вони у короткому часі почнуть війну самі з собою. Минуле було цього свідком, а громадянству відомі думки проф. В. Андрієвського, проф. І. Вовчука та багатьох інших, які це прекрасно зілюстрували.

Тож слід так на форумі СКВУ, як і в поодиноких країнах не приймати виклику ОУНр та СУВФронту й не витрачати часу, енергії та здоров'я на боротьбу з ними. Залишивши їх у своєму гурті, слід усі творчі сили українського громадянства скерувати на шлях позитивної діяльности для добра української справи. Така лінія доведе у скорому часі до того, що навіть кадри ОУНр і СУВФронту переконаються в тому, хто є справжнім спричинником всяких непорозумінь серед українського громадянства, а хто в дійсності заінтересований конструктивною працею.

● РОЗШУКИ ●

ПОШУКУЮ

Петра Габаля, колись жив у Честері, Па. Хто знав би про нього, або він сам прошу писати до:

D. Huk
1365 W. Christal St.
Chicago, Ill. 60622

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
170 ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

Заповіджені на неділю, 3-го лютого перенесені на суботу, 9-го лютого 1985 р., на годину 3-тю по пол. в Українському Народному Домі, в Джерзі Сиґі.

УПРАВА

НЕДІЛЯ:
3-го ЛЮТОГО 1985 РОКУ

Трентон, Н. Дж. — Загальні Річні збори Т-ва Запороська Січ 245 Відд. УНС відбудуться о 2-ій год. по пол. в залі Українського Народного Дому при 479 Jeremiah Ave. Порядок денний: звіт уступаючої Управи і вибір нової на 1985 рік. Просимо членів прибути.

Іван Бойчук, *голова*
Михайло Мартиненко, *секретар*

НЕДІЛЯ,
17-го ЛЮТОГО 1985 РОКУ

Менвілл, Н. Дж. — Річні Збори Т-ва ім. Шевченка 349 Відділу УНС відбудуться о год. 2-ій по полудні в залі церкви св. Михаїла, Схід 3-тя вул. Звіти Управи, вибір нової Управи та організаційні справи, тому просимо прибути.

Стефан Захарко, предсідник
Михайло Захарко, секретар

НЕДІЛЯ,
17-го ЛЮТОГО 1985 РОКУ

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Річні Загальні Збори Т-ва „Поступовий Клюб", 70 Відд. УНС, відбудуться о год. 2:30 по полудні в Українському Народному Домі із звичайним порядком нарад. В разі неприявности відповідної кількости членів Загальні Збори відбудуться одну годину пізніше при кожній кількості членів. Проситься членів прийти, щоб вирівняти вкладки.

За Управу Т-ва 70 Відділу:
С. Білик, *голова*
М. Шеремета, *секретар*
М. Шеремета, *касир*

Д-Р ЕЛЛІОТ ҐРОС офіційний лікар міста Ню Йорку, перестав з днем 30-го січня ц.р. виконувати свою працю аж до остаточного розгляду усіх закидів, що зробила на його адресу редакція „Ню Йорк Таймсу" — буцімто він давав фальшиві інформації про спосіб смерти людей, які згинули в сутичках з поліцією.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА великі засоби охорони Президента в день його інавгурації, виявилося, що дві години перед заприсяженням Р. Регена, коли він з дружиною були в церкві, 45-річний чоловік з Денверу ввійшов разом із військовою оркестрою до Білого Дому і на протязі 15-ти хвилин проходжувався по кімнатах поверхом нижче від житлових кімнат Президента, й ніхто того не зауважив.

Свято державности у Кергонксоні

У неділю, 20-го січня ц. р., громада Кергонксону відзначила концертом 67-у річницю проголошення незалежности та 66-ту річницю соборности Української Народної Республіки.

Свято відкрив голова Комітету Микола Василик, який привітавши численно зібраних громадян, попрохав пароха місцевої української католицької церкви о. Богдана Волошина провести молитву.

Після молитви Андрійко Кейд, 8-літній учень школи українознавства, дуже гарно продеклямував вірша Богдана Крихкого „22-ге січня".

Відтак виступив мішаний хор „Золотий Гомін" під дириґентурою д-ра Олега Волянського. Хор по-мистецькому виконав кілька пісень—„Ой, горе тій чайці", сл. Івана Мазепи, муз. Миколи Леонтовича, „Засвистали козаченьки", сл і мелодія Марусі Чурай та „Учітеся, брати мої", сл. Тараса Шевченка, муз. Давидовського-Котка.

Наступною точкою була вдумлива доповідь проф. Андрія Баранника, котрий в цікавий спосіб описав розвій історичних подій, що довели до проголошення незалежности і соборности України. Відтак виступав Євген Гусак, який з почуттям зарецитував „Свято злуки українських земель 22-го січня" М. Костишина. Після цього хор „Золотий Гомін" виконав бездоганно—„Розрита могила" сл. Тараса Шевченка, муз. Давидовського-Котка, солістка Галина Хамула та „Вставай, Україно" сл. і муз. О. Садовського.

Всіх виконавців присутні нагороджували рясними оплесками. М. Василик подякував виконавцям програми за їхній вклад праці, а присутнім —за участь у нашому святі державности.

Це успішне свято закінчено грімким співом українського гимну „Ще не вмерла Україна".

Н. Н.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.